

ໂສ ປກສາ ຄມນກາລໂຕ ປກຈາຍ ເນວ ສຍເນ ສຍີຕຸ ນ ກາຕຸຕ ກຸບູຫີຕຸ ອິຈຸດຕີ, ອຕຸຕໂນ ສົ່ງລຸບຸຜົມເມວ ຂາທີ ໦
(ອ. ເຕັກ) ນັ້ນ ຍ່ອມໄມ່ປະກາດນາ ເພື່ອອັນນອນ ບນທີ່ເປັນທີ່ອັນນັ້ນທີ່ຢ່າງ, ຍ່ອມໄມ່ປະກາດນາ ເພື່ອອັນບຣິໂກດ ຊຶ່ງກັດ, ຍ່ອມເຄື່ອງ
ກິນ ຊຶ່ງຄູດແກ່ສົ່ງລຸບຸຜົມເມວ ຂອງຕະນັ້ນທີ່ຢ່າງ ຈຳເດີມ ແຕ່ກາລເປັນທີ່ໄປ ດ້ວຍເກົ້າ ໦

“ພາລຕາຍ ອໜາແນໂຕ ກຣຕີຕີ ນ ໂປລີສຸ ໦

(ອ. ມາຮດາແລະບົດາ ທ.) ເລີ່ມແລ້ວ (ຊຶ່ງເຕັກ) ນັ້ນ (ດ້ວຍອັນດິດ) ວ່າ “(ອ. ເຕັກ) ໄມຮູ້ອຸ໘້ ຍ່ອມກະທຳ ເພຣະຄວາມທີ່ແກ່ຕະນເປັນ
ເຕັກອ່ອນ” ດັ່ງນີ້ ໦

ມໍລຸລົກກາເລີປີ ວຕຸຕ ນິວາເສຕຸ ນ ອິຈຸດຕີ, ນຄໂໂ ວິຈະຕີ, ກຸມີຍ ສຍຕີ, ອຕຸຕໂນ ສົ່ງລຸບຸຜົມເມວ ຂາທີ ໦
(ອ. ເຕັກ ນັ້ນ) ຍ່ອມໄມ່ປະກາດນາ ເພື່ອອັນນຸ່ງ ຊຶ່ງຜ້າ ແມ່ນໃກລາຍແກ່ຕະນີ້ເວົາຊື່ຄວາມເປັນແກ່ຄົນແກ່, ເປັນຄົນແປລືອຍ (ເປັນ)
ຍ່ອມເທິ່ງໄປ, ຍ່ອມນອນ ບນແຜ່ນດິນ, ຍ່ອມເຄື່ອງກິນ ຊຶ່ງຄູດແກ່ສົ່ງລຸບຸຜົມເມວ ຂອງຕະນັ້ນທີ່ຢ່າງ ໦

ອຕສຸ ມາຕາປີຕົວ “ນາຍໆ ກຸລຂຮສຸ ອນຸຈຸລວິໂກ; ອາຊີວການ ເຄສ ອນຸຈຸລວິໂກຕີ ເຕັລ ສນຸຕິກຳ ແນຕວາ “ອິນໍ ທາກໍ
ປັພພາເຊົາຕີ ອທສຸ ໦

ຄົ້ນນີ້ ອ. ມາຮດາແລະບົດາ ທ. (ຂອງເຕັກ) ນັ້ນ (ປະກິບຫາກັນແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເຕັກ) ນີ້ ເປັນຜູ້ສົມຄວາ ແກ່ເຮືອນແກ່ຕະະກຸດ (ຍ່ອມ
ເປັນ) ໄກສີໄດ້, (ອ. ເຕັກ) ນັ້ນ ເປັນຜູ້ສົມຄວາ ແກ່ເອົາຊີວກ ທ. (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ດຳໄປແລ້ວ ສູ່ລຳນັກ (ຂອງອາຊີວກ ທ.) ເຫັນນີ້
ໄດ້ເທິ່ງແລ້ວ (ດ້ວຍຄຳ) ວ່າ “(ອ. ທ່ານ ທ.) ຍັງເຕັກ ນີ້ ຈົນໃຫ້ບ່ວນ” ດັ່ງນີ້ ໦

ອຕ ນ ເຕ ປັພພາເຊົ້າ, ປັພພາເຊົາຕີ ຈ ປນ ຄລປປມາເນ ອາວາເງູ ຈປເຕົວາ ທຸວິນຸ່ ອຳສຸກວານ ອຸປຣີ ປກທຣານີ
ທາກ່າ ເຕັລ ອຸປຣີ ນີ້ທີ່ຕົວ ຕາລກູ້ຈົບແທນ ເກເສ ລຸບຈີສຸ ໦

ຄົ້ນນີ້ (ອ. ອາຊີວກ ທ.) ເຫັນນີ້ (ຍັງເຕັກ) ນັ້ນ ໃຫ້ບ່ວນແລ້ວ ໦

ກີ່ແລ (ອ. ອາຊີວກ ທ. ເຫັນນີ້) ຄົ້ນ (ຍັງເຕັກ ນັ້ນ) ໃຫ້ບ່ວນແລ້ວ ຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ ໃນຫລຸມ ອັນນີ້ເປັນປະມານ ໄກສີໄປ
ທ. ໃນເບື້ອງບນ ແກ່ຈະຈອຍແກ່ປ່າ ທ. ສອງ ນັ້ນແລ້ວ ໃນເບື້ອງບນ (ແກ່ໄມ້ເຮີຍບ ທ.) ເຫັນນີ້ ຕອນແລ້ວ ຊຶ່ງຜມ ທ. ດ້ວຍທ່ອນ
ແກ່ປະປົງແກ່ຕາລ ແລ້ວ ໦

ອຕ ແນ ຕສຸ ມາຕາປີຕົວ ສ່ວາຕະນາຍ ນິມນຸຕະຕວາ ປກກີສຸ ໦

ຄົ້ນນີ້ ອ. ມາຮດາແລະບົດາ ທ. (ຂອງອາຊີວກ) ນັ້ນ ເຊື້ອເຊີ້ມແລ້ວ (ຊຶ່ງອາຊີວກ ທ.) ເຫັນນີ້ ເພື່ອກັດບຣິໂກດອັນຈະມີໃນວັນພຽງນີ້
ທີ່ກີ່ໄປແລ້ວ ໦

ບຸນທົວເສ ອາຊີວກ “ເອທີ ດາມ ປວິລີສຸສາມາຕີ ຕ ວິສຸ ໦

ໃນວັນຈຸ່ງຂຶ້ນ ອ. ອາຊີວກ ທ. ກລ່າວແລ້ວ (ກະອາຊີວກ) ນັ້ນ ວ່າ “(ອ. ທ່ານ) ຈົນມາ, (ອ. ເຮົາ ທ.) ຈັກເຂົ້າໄປ ສູ່ບ້ານ” ດັ່ງນີ້ ໦

ໂສ “ຄຈຸດຕ ຕຸມຸເທ, ອທ ອິເຮົາ ກວິສສາມີຕີ ນ ອິຈຸນີ ໦

(ອ. ອາຊີວກ) ນັ້ນ (ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ທ່ານ ທ. ຂອງຈຳປັບ, ອ. ເຮົາ ຈັກມີ (ໃນທີ່ ນີ້ນັ້ນທີ່ຢ່າງ” ດັ່ງນີ້ ໄມ່ປະກາດນາແລ້ວ ໦

ອຕ ນ ບຸນປຸນ ວຕວາ ອນຈຸມານ ໂອຫຍ ອຄມສູ ແ

ຄຮ້ັນນັ້ນ (ອ. ອາຊີວກ ທ. ເຫລ່ານັ້ນ) ລະແລວ (ຊື່ອາຊີວກ) ນັ້ນ ຜັກລ່າວ ບ່ອຍ ຖ ແລວຈຶ່ງໄມ່ປරາດນາອູ້ ໄດ້ປັບແລວ ແ

ໂລຢີ ເຕັ້ນ ດຕກວາ ຟັດຕຸວາ ວຈຈຸກົງຍາ ທຸວາຮ ວິວິທຸວາ ໂອຮູຍທ ອຸໂກທ ທັດເທີ ອາລົປກາກ ອຸດ ຂາທີ ແ

(ອ. ອາຊີວກ) ແມ່ນັ້ນ ຮູ້ແລວ ຊື່ຄວາມທີ (ແກ່ອາຊີວກ ທ.) ເຫລ່ານັ້ນ ເປັນຜູ້ປັບແລວ ເປີດແລວ ຊື່ປະຕູ ແກ່ວັຈຈຸກົງ ລົງແລວ ຍ່ອມ
ເດືອຍກິນ ຊື່ຄູດ ອັນກະທຳໃຫ້ເປັນຄຳ ດ້ວຍມືອ ທ. ທັ້ງສອງ ແ

ອາຊີວກ ຕສຸລ ອຸໂຕຄາມໂຕ ອາຫາຮ ປທິສູ ແ

ອ. ອາຊີວກ ທ. ສົງປັບແລວ ຊື່ອາຫາຮ ຈາກກາຍໃນແທ່ງບ້ານ (ແກ່ອາຊີວກ) ນັ້ນ ແ

ຕມປີ ນ ອິຈຸດຕີ, ບຸນປຸນ ວຸຈຈາໂນປີ “ນ ເມ ອິມິນາ ອຸໂຕ, ລຖໂຮ ເມ ອາຫາໂຮຕີ ແ

(ອ. ອາຊີວກ ນັ້ນ) ຍ່ອມໄມ່ປරາດນາ (ຊື່ອາຫາຮ) ແມ່ນັ້ນ ແມ່ຜູ້ (ອັນອາຊີວກ ທ. ເຫລ່ານັ້ນ) ກລ່າວອູ້ ບ່ອຍ ຖ (ກລ່າວແລວ) ວ່າ “ອ.
ຄວາມຕ້ອງການ (ດ້ວຍອາຫາຮ) ນີ້ (ມືອຢູ່) ແກ່ເຮົາ ທາມມີເຕີ, ອ. ອາຫາຮ ອັນເຮົາ ໄດ້ແລວ” ດັ່ງນີ້ ແ

(P147) “ກທ ລຖໂຮຕີ ແ

(ອ. ອາຊີວກ ທ. ເຫລ່ານັ້ນ ຕາມແລວ) ວ່າ “(ອ. ອາຫາຮ ອັນທ່ານ) ໄດ້ແລວ (ດີ ທີ່) ໄທນ” ດັ່ງນີ້ ແ

“ອີເຮົາ ລຖໂຮຕີ ແ

(ອ. ອາຊີວກ ນັ້ນ ກລ່າວແລວ) ວ່າ “(ອ. ອາຫາຮ ອັນເຮົາ) ໄດ້ແລວ (ໃນທີ່) ນີ້ນັ້ນເທິງວ” ດັ່ງນີ້ ແ

ເກວ ທຸຕິຍ ຕຕິຍ ຈຕຸຕຸເລ ທົວເລປີ ເທີ ພຫມູປີ ວຸຈຈາໂນ “ອທ ອີເຮົາ ກວິສລາມີຕີ ດາມ ດນຕຸ ນ ອິຈຸດຕີ ແ

(ອ. ອາຊີວກ ນັ້ນ) ຜູ້ (ອັນອາຊີວກ ທ.) ເຫລ່ານັ້ນ ກລ່າວອູ້ (ຊື່ຄຳ) ແມ້ມາກ ແມ້ໃນວັນ ທີ່ສອງ ທີ່ສາມ ທີ່ສື່ ອຍ່າງນີ້ (ກລ່າວແລວ) ວ່າ
“ອ. ເຮົາ ຈັກມີ (ໃນທີ່) ນີ້ນັ້ນເທິງວ” ດັ່ງນີ້ ຍ່ອມໄມ່ປරາດນາ ເພື່ອອັນໄປ ສູ່ບ້ານ ແ

ອາຊີວກ “ອຍ ທົວເລ ທົວເສ ແນ ດາມ ປວິສິຕຸ, ນ ອມເທີ ປທິຕຳ ອາຫາຮ ອາຫີຕຸ ອິຈຸດຕີ, ‘ອີເຮົາ ເມ ລຖໂຮຕີ
ວກຕີ; ກິນນຸ ໂກ ກໂຮຕີ, ປຣິຄຸຄຸນທີສລາມ ນනຕີ ດາມ ປວິສິນຕາ ເອກ ເຖວ ຂເນ ຕສຸລປີ ປຣິຄຸຄຸນທຸດຳ ໂອຫຍ
ຄມືສູ ແ

ອ. ອາຊີວກ ທ. (ປົກກັນແລວ) ວ່າ “(ອ. ອາຊີວກ) ນີ້ ຍ່ອມໄມ່ປරາດນານັ້ນເທິງວ ເພື່ອອັນເຂົ້າໄປ ສູ່ບ້ານ ໃນວັນ ໍ່ອມໄມ່
ປරາດນາ ເພື່ອອັນກລື່ອກິນ ຊື່ອາຫາຮ ອັນອັນເຮົາ ທ. ສົງປັບແລວ, ຍ່ອມກລ່າວ ວ່າ ‘(ອ. ອາຫາຮ) ອັນເຮົາ ໄດ້ແລວ (ໃນທີ່) ນີ້ນັ້ນ
ເທິງວ’ ດັ່ງນີ້, (ອ. ອາຊີວກ ນັ້ນ) ຍ່ອມກະທຳ ຊື່ອະໄຮ ໜ້າໂລແລ, (ອ. ເຮົາ ທ.) ຈັກກຳທັນດຈັບ (ຊື່ອາຊີວກ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ເມື່ອເຂົ້າໄປ
ສູ່ບ້ານ ລະແລວ (ຊື່ໜ້າ) ດານທີ່ ຊື່ໜ້າ ທ. ສອງ ເພື່ອອັນກຳທັນດຈັບ (ຊື່ອາຊີວກ) ແມ່ນັ້ນ ປັບແລວ ແ

ເຕ ປຈຸໂຕ ຄຈຸນຕາ ວິຍ ທຸຕຸວາ ນິລື່ສູ ແ

(ອ. ອາຊີວກ ທ.) ເຫລ່ານັ້ນ ເປັນຮາກກວ່າໄປອູ້ ຂ້າງໜັງ ເປັນ ແອບແລວ ແ

ໂລປີ ເຕັ້ນ ດຕກວ່າ ບັດວາ ປຸ້ມນະເນວ ວຈຈຸກົງ ໂອຮູບໝ ອຸດ ຂາທີ ໆ

(ອ. ອາຊີວກ) ແມ່ນັ້ນ ຮູ້ແລ້ວ ທີ່ຄວາມທີ່ (ແກ່ອາຊີວກ ທ.) ເຫັນນັ້ນ ເປັນຜູ້ປັບແລ້ວ ລົງແລ້ວ ສົ່ວຈຈຸກົງ ຍ່ອມເຄື່ອງກິນ ທີ່ຄູດ ໂດຍນັ້ນອັນນີ້ໃນກ່ອນນັ້ນແທ່ງວາ ໆ

ໂຟຕຣ ຕສສ ກົດຍ ທີ່ສຸວາ ອາຊີວກນີ້ ອາໂຮຍືສຸ ໆ

(ອ. ອາຊີວກ ທ.) ເຫັນອັກນີ້ ເຫັນແລ້ວ ທີ່ການກະທຳ (ແກ່ອາຊີວກ) ນັ້ນ ບອກແລ້ວ ແກ່ອາຊີວກ ທ. ໆ

ຕໍ່ ສຸຕຸວາ ອາຊີວກ “ອໂທ ປາຣີຍ ກມມ; ສເຈ ສມຜລສ ໂຄຕມສລສ ສາວກ ທາເນຍຸ່ງ, ‘ອາຊີວກ ອຸດ ຂາມານາ ວິຈນຸຕິຕິ ອມທາກ ອົກຕິຕິ ປກເສຍຸ່ງ; ນາຍ ອມທາກ ອຸຈຸຈວົງກິຕີ ຕໍ່ ອຸຕຸໂໂນ ສນຸຕິກາ ນີ້ທີ່ສຸ ໆ

ອ. ອາຊີວກ ທ. ພັ້ນແລ້ວ (ທີ່ຄຳ) ນັ້ນ (ກລ່ວແລ້ວ) ວ່າ “ໂອ ກຣມ ເປັນກຣມໜັກ (ຍ່ອມເປັນ), ຖ້າວ່າ ອ. ສາວກ ທ. ຂອງພະ ສມຜະ ຜູ້ໂຄດມ ພຶ້ງຮູ້ໜັກ, (ອ. ສາວກ ທ. ເຫັນນັ້ນ) ພຶ້ງປະກາດ (ທີ່ໂທ່າ) ມີໃໝ່ເກີຍຮົດີ ຂອງເຮົາ ທ. ວ່າ ‘ອ. ອາຊີວກ ທ. ເຄື່ອງ ກິນຍຸ່ງ ທີ່ຄູດ ຍ່ອມເຖິງໄປ’ ດັ່ງນີ້, (ອ. ອາຊີວກ) ນີ້ ເປັນຜູ້ສົມຄວາ ແກ່ເຮົາ ທ. (ຍ່ອມເປັນ) ທ່າມໄດ້” ດັ່ງນີ້ ນໍາອັກແລ້ວ (ທີ່ ອາຊີວກ) ນັ້ນ ຈາກສຳນັກ ຂອງຕານ ໆ

ໂສ ເຕັກ ນີ້ທີ່ໂຕ ໆ

(ອ. ອາຊີວກ) ນັ້ນ (ອັນອາຊີວກ ທ.) ເຫັນນັ້ນ ນໍາອັກແລ້ວ ໆ

ມາຫານສລສ ອຸຈຸຈາກກຣມຜູ້ຈານ ປັດໂຕ ເອົກ ປິກຸຈິປາສາໂນ ອຸຕຸຖີ ໆ

ອ. ແຜ່ນທຶນມື້ຫລັງ ກ້ອນໜຶ່ງ ອັນ (ອັນບຸຄຄລ) ລາດແລ້ວ ໃນທີ່ເປັນທີ່ກະທຳທີ່ອຸຈາරະ ແກ່ມາຫານ ມື່ອຍຸ່ງ ໆ

ຕສມື່ ມາຫຸດຕິ ໂສດນຸທີ ໆ

ອ. ແແໜ່ງນໍ້າ ອັນໃໝ່ (ມື່ອຍຸ່ງ) (ບນແຜ່ນທຶນມື້ຫລັງ) ນັ້ນ ໆ

ປິກຸຈິປາສານີ່ ນີ້ສຸຫຍ ມາຫານສລສ ອຸຈຸຈາກກຣມຜູ້ຈານ ໂທດີ ໆ

ອ. ທີ່ເປັນທີ່ອາຄີຍທີ່ແຜ່ນທຶນມື້ຫລັງ ແລ້ວຈຶ່ງກະທຳທີ່ອຸຈາරະ ແກ່ມາຫານ ມື່ອຍຸ່ງ ໆ

ໂສ ຕັດຕ ດນຕຸວາ ຮຕິຕິ ອຸດ ຂາທີຕຸວາ ມາຫານສລສ ລົ້ງລວມບຸນດຕາຍ ອາຄມນກາເລ ເວເກີນ ທຸດເກີນ ປາສານສລສ ເອກ ປສລ ໂອລຸພຸກ ເອກ ປາທ ອຸກຸປີຕຸວາ ຊນນຸກ ຈປປຕຸວາ ອຸທຸວາຕາກິມຸໂຂ ມຸ່ນ ວິວິຕຸວາ ຕິກຸຈິຕີ ໆ

(ອ. ອາຊີວກຊື່ວ່າໜັກພຸກ) ນັ້ນ ໄປແລ້ວ (ໃໝ່) ນັ້ນ ເຄື່ອງກິນແລ້ວ ທີ່ຄູດ ໃນເວລາກາລາຄືນ ແහັນຍາລັງແລ້ວ ທີ່ຂ້າງໜຶ່ງ ແກ່ແຜ່ນທຶນ ດ້ວຍມື່ອ ຂ້າງໜຶ່ງ ຍກຂຶ້ນແລ້ວ ທີ່ເທົ່າ ຂ້າງໜຶ່ງ ວ່າໄວ້ແລ້ວ ບນເຂົ້າ ເປັນຜູ້ມື່ໜ້າເລີພະຕ່ອລົມໃນເບື້ອງບນ (ເປັນ) ຍ່ອມຍື່ນອ້າ ທີ່ປາກ ໃນກາລເປັນທີ່ມາ ເພື່ອປະໂຍ້ຍົນແກ່ລົມູ່ໃນສຣະ ແກ່ມາຫານ ໆ

ມາຫາໂນ ຕໍ່ ທີ່ສຸວາ ອຸປສົງກມືຕຸວາ ວນທຶກຕຸວາ “ກະເນເຕ ກສມາ ອູ່ໂຍ ມຸ່ນ ວິວິຕຸວາ ຈິໂຕຕິ ປຸຈຸດຕິ ໆ

ອ. ມາຫານ ເຫັນແລ້ວ (ທີ່ອາຊີວກຊື່ວ່າໜັກພຸກ) ນັ້ນ ເຂົ້າໄປ້າແລ້ວ ໄກວ້າແລ້ວ ຍ່ອມຄາມ ວ່າ “ຂ້າເຕັ້ງທ່ານຜູ້ຈົງລູ ອ. ພຣັ້ງເປັນ ເຈົ້າ ຍືນວ້າໝູ້ແລ້ວ ທີ່ປາກ ເພຣະເຫຼຸໄວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອໍທຳ ວາຕກຖ້ວຍ, ອຸນໂລ ເມ ອາຫາໂຮ ນຕູ້ຕື່ຕິ ໃນ

(օ. աշխարհի օվաչմպղակ նն գլաւալեց) վա “օ. բա Անդրեաս Անդրեաս (Եղիշե), օ. աստ օն օնք այս օնք այս օնք”

“ອຕ ກສມາ ເກົກ ປາທໍ ອຸກົງປີຕົວ ຈນ້າງເກ ກຕົວ ຈິໂຕລີ ການເຕັກ ບ

(อ. มหาชน สามเหลี่ยม) ว่า “ข้าแต่ท่านผู้เจริญ (ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มีอยู่), (อ. ท่าน) เป็นผู้ยกขึ้นแล้ว ซึ่งเท่า ข้างหนึ่ง กระทำแล้ว บันเข้า ยืนอยู่แล้ว ย่อมเป็น เพราะเหตุไร” ดังนี้ ฯ

“ອໍທຳ ອຸດຄົຕໂປ ໂໂຮຣຕໂປ, ມຍາ ທຸວິທີ ປາເທີທີ ອາກຸກນຸ້າ ປລຈິງ (**P148**) ກມປຸຕີ; ຕສມາ ເກຳ ປາທີ ອຸກຫຼືປີຕົວາ ຜູນໆແກ ກາຕວາ ຈີໂຕມຸທີ, ອໜັບທີ ຈີຕໂກວ ວິຕິນາເມີ ນ ນີ້ກໍາພົມ ນ ນີ້ປັບປຸມເມືຕີ ໃນ

ມະນຸສູ່ສາ ນາມ ເຢກູຍແຍນ ວຈນມະຕູເມວ ສຖາທໍາທິ; ຕສມາ “ອໂທ ອຈຸນຮີ່ມີ, ເຄວູປາປີ ນາມ ຕປລສິໂນ ໂໂຮງໝີ, ນໂນ ເຄວູໂປ ທຶກລົບປຸໂພຕ ເຢກູຍແຍນ ອົງຄມຄຫວາລືໂນ ສຸຂົງກິຕວາ ມາເສ ມາເສ ມາຫຸ້ມ ສາກກຳ ອົງທຽນໝີ ພ

ชื่อ อ. มนูษย์ ท. ย่อมเชื้อ (ชึงเหตุ) ลักษณะคำ โดยมากนั้นที่iya เพาะเหตุนั้น (อ. ชน ท.) ผู้อยู่ในแวดวงคนและแวนชื่อว่ามคธโดยปกติ โดยมาก แตกตีนแล้ว ว่า “โอ (อ. เหตุ) อันนำอัศจรรย์ (ย่อมมี), (อ. ชน ท.) ผู้มีตบะ ชื่อ เม้มืออย่างนี้เป็นรูป ย่อมมี, (อ. บุคคล) ผู้มืออย่างนี้เป็นรูป เป็นผู้อันเรา ท. เท็นแล้วในก่อน (ย่อมเป็น) หมายได้” ดังนี้ ย่อมนำไปเฉพาะ ชื่ลักษณะ อันใหญ่ ในเดือน ในเดือน ๆ

ໂສ “ອໍານົດມາ ກາງໝາມີ, ນ ອຸນຸ່ມ ອາຫາຮໍ ອາຫວາມີ, ອຸນຸ່ມ ທີ ເມ ຂາທນຸຕສູສ, ຕໂປ ນສຸສຕືຕິ ເຕີ ອົກທຳ ນ ກິບຸລີ ອົຈຸນຕີ ໃນ

(อ. อาชีวากชีวิตรัฐพุกง) นั่น (กล่าวแล้ว) ว่า “อ. เราย้อมกิน ซึ่งลงนั่นเที่ยง, อ. เราย้อมไม่กลืนกิน (ซึ่งอาหาร) อื่น เพราะว่า เมื่อเราเคี้ยวkinอยู่ (ซึ่งอาหาร) อื่น, อ. ตบะย้อมจิบหาย” ดังนี้ ย้อมไม่ปราณนา (ซึ่งวัตถุ) อะไร ๆ อัน (อันชนท.) เหล่านั้น นำไปเฉพาะแล้ว ๆ

ມະນຸສຳ “ມາ ໂນ ການເຕ ນາເສດ, ຕຸມ່າທີ່ເລັນ ໂໄຮຣຕເປັນ ປຣິໂຄໂຄ ກໂຕ ອມ່າກ ທີ່ຈະຮຽນຕຳ ທິຖາຍ ສຸຂາຍ ສ່ວງຕຸຕືື ປູນປູນ ຍາຈນຸຕີ ແລ້ວ

อ. มุนชย์ ท. ย่อมอ้อหวาน บ่อຍໍ ฯ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຝ້າເຈີງ (ອ. ທ່ານ) ຂອງຈອຍ່າຍັງເຮົາ ທ. ໄກສັບຫາຍ, ອ. ກາຣບົຣໂກຄ ວັນ
(ວັນນຸດຄລ) ຜູ້ມືຕະປະວັນກລ້າ ຜູ້ຊັ້ນກັບດ້ວຍທ່ານ ກະທຳແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປພຣັ້ມ ເພື່ອປະໂຍ່ານເກື້ອງກູລ ເພື່ອຄວາມສຸຂ ແກ່ເຮົາ
ທ. ສິນຈາຕົວິນ໌” ດັ່ງນີ້ ฯ

“ຕສສ ເມ ອຸນໂໄບ ອາຫາໂຣ ນ ຖຸຈົຕີຕີ ມາທານສສ ປນ ຍາຈານຍ ປີປີໂຕ ເຕີ ອາກຕານີ ສປຸປິພານີຕາທີນ ກຸສຄຸເຄີນ ຂຶ້ວໜຸດຸເດ ຈະປະວາ “ຄຈຈົດ, ອລ ໂວ ເອຕຸຕກ ທິຕາຍ ສຸຂາຍາຕີ ອຸຍໂຢ່ເຊລີ ໆ

ແຕ່ວ່າ (ອ. ອາຊີວກຊື່ວ່າໝັ້ນພຸກ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ອາຫາຣ ອື່ນ ອັນເຮົາ ນັ້ນ ຍ່ອມໄໝ່ໂຂບ້ອນໃຈ” ດັ່ງນີ້ ຜູ້ອັນມາທານນີ້ບັນດັ່ນ ແລ້ວ ດ້ວຍການອັນວອນ ວາງໄວ້ແລ້ວ (ຈຶ່ງວັດຖຸ ທ.) ມີເນຍໄສແລະນຳອ້ອຍເປັນຕົ້ນ ອັນ (ອັນຫນ ທ.) ເກລ່ານັ້ນ ລຳມາແລ້ວ ບນປາລຍ ແກ່່ລື້ນ ດ້ວຍປາລຍແກ່່ຫຼັກ້າ ສົ່ງໄປແລ້ວ (ດ້ວຍຄຳ) ວ່າ “ອ. ທ່ານ ທ.) ຈົງໄປ, (ອ. ກຸສລ) ອັນມີປະມາຄາເກົ່ານີ້ ເປັນຂອງ ເພີ່ງພອ ເພື່ອປະໂຍ້ນເກື້ອກຸລ ເພື່ອຄວາມສຸຂ ແກ່່ທ່ານ ທ. (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

ເຂວ່າ ໂສ ປັບປຸງຄຸນຄາສ ວສສານີ ນຄໂໂຄ ອຸດັ່ນ ຂາທນຸໂຕ ແກເສ ລຸບຈຸນຸໂຕ ກຸມີຍໍ ສຍມາໂນ ວິດິນາເມສີ ໆ

(ອ. ອາຊີວກຊື່ວ່າໝັ້ນພຸກ) ນັ້ນ ເປັນຄນແບລື້ອຍ (ເປັນ) ເຄີ່ງວິກິນອຸ່ຽ່ງ ຂຶ້ງຄູດ ດາວອອຸ່ຽ່ງ ຂຶ້ງຜມ ທ. ນອນອອຸ່ຽ່ງ ບນແຜ່ນດິນ (ຍັງກາລ) ໄທ້ນ້ອມລ່ວງໄປວິເຄີນແລ້ວ ລື້ນປີ ທ. ທໍ່າລົບທໍ່າ ດ້ວຍປະກາດນີ້ ໆ